

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۴/۰۵/۰۴

عبدالغفور لېوال

د وطندوښمنی نوي څپه

د «وطندوستی»، «ملتپالنې» او «ملي» مفاهیمو د تکفیر د وېجاړوونکي توپان دا نوي رالوتی څپه ډېره خطرناکه ده.

د وطن تر هرې فیزیکی وېجاړېدنې دا وېجاړونه زر ځله گواښمنه ده. د وطن ودانې به جوړې شي، خو که د ملت په ذهن کې ملي حس او د وطندوستی ولوله ووژل شوه، بیا نو د وطن فاتحه لوستي بوله.

دا ورځي شېخانو ناڅاپه د «ملي» مفهوم او «وطندوستی» په احساس پسې خوله خلاصه کړې ده، چې تصادفي هم نه ښکاري. داسې ایسي، لکه پاکستان چې د انگریز په حکم دنده ورسپارلې وي او ورته ویلي یې وي، چې همدا یې وخت دی، په افغانانو کې د ملتپالنې، وطندوستی او ملي روحيې حس ووژني.

ملتپال او وطندوست افغانان تکفیر کړي. شېخان وايي: وطن خو کنارابونه دي، چټل وطن څنگه زموږ مور کېدلای شي؟!...»

بناغلی شیخ!

هو!

همدغه غرونه او همدا کندي زموږ وطن دی، همدا دښتې و وچ ډاگونه، همدا بهاند و مست سیندونه زموږ دویمه مور ده.

زموږ معنوي مور.

شیخ گله!

خبر اوسه، چې د وطن ځب او ملي حس د اسلام په تاریخ کې یو ثابت حقیقت دی. د امویانو او عباسیانو په خلافتونو کې، چې عراقي و شامي عنصر په کې پیاوړی و، له مفتوحه هېوادونو څخه غنیمت شوی ثروت د بغداد په پیاوړتیا لگېده، نه د مکې و مدینې په بلدالامین و عاصمة الاسلام.

د اموي او عباسي خلافت سلاطینو په خپل عربیت فخر کاوه او عثمانیانو په خپل تورکي هويت. د اندلس په قرطبه کې د اموي پاتې شونیو خپل خلافت د فاطمي هغه په وړاندې اعلان کړ، د غرناطې په کاخ الحمرا کې یې د یوې پیاوړې واکمنۍ بنسټ کېښود، مگر پوهیږي ولې ښه شو او څو پېړۍ روسته یې ان کوشنی ښې هم راجارو شوي؟

ځکه هلته یې ملي او وطني ریښې نه لرلې، هسپانویانو اندلس هسپانیه نومله او خپله خاوره یې گڼله. عرب مسلمانانو هلته تر پایه ځانونه کېوال او مېلمان بلل.

د لاهوري اقبال له خوا په طارق بن زیاد پورې منتسبه دغه وینا هم ناسمه زیات شوه، چې:

د پاڼو شمېره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خبر و لولئ

طارق چو بر کناره اندلس سفینه سوخت
گفتند کار تو به نگاه خرد خطاست

دوریم از سواد وطن باز چون رسم
ترک سبب ز روی شریعت کجا رواست

خندید و دست خویش بشمشیر برد و گفت
هر ملک ملک ماست که ملک خدای ماست

پوه شه، چې د پاناسلامیزم دوو معاصرو مفکرانو سیدجمال الدین و اقبال هم ځانونه «افغانی» و « سیالکوتی - لاهوری» گڼل .

نوی بشری پوهنه یو اصل دا هم زباتوي، چې په نړۍ کې عقیدوي یووالی له ملي و قومي یووالي سره توپیر لري. جغرافیایي - سیاسي، اقتصادي - فرهنګي پولی د ملي یووالي پر بنسټ ټاکل کېږي، نه د عقیدوي هغه . بل علمي اصل دا وایي، چې ایډیولوژیک نړیوالتوب د وړیو، محرومو او لتو ولسونو غوښتنه ده، نه د بډایو، په خپته مرو او فعالو هغو.

د خلیج عربان، چې د سرو زرو په تټیو کې ځانونه تشوي او د نړۍ په بشکلیو ځایونو کې د خپلو عیاشیو لپاره مانی و ټاپوګان اخلي هیڅکله نه غواړي له افریقایي، اسیایي او نورو وړیو، بېوزلو او درپهرو مسلمانانو سره خپل ثروت وویشي. ان حاضر نه دي، چې د خپلو تیلو له سمندرونو څخه یو گیلن وریا ورکړي. په عربو کې د اسلام د نړیوالتوب فکر و احساس مړ دی. عرب د اسلام د پینځمې فریضې (حج) ادایینه هم وریا نه رالوروي او په دغه نړیوال عبادت کې هم خپلې (ملي!!!) گټې لومړیتوب گڼي.

انگریزانو دوه پېړۍ پخوا نیمایي افغانستان په همدې نامه وخور، چې گواکې ملتپالنه و وطندوستي کفر ده، ناروا ده. دا تبلیغ یې د دیوبندي جواسیسو په خوله په هر کلي و باندي کې لکه زهر وشینده.

دا دی نن د همغه انگریز میراثخور غواړي نیمایي نور افغانستان هم په همدې تبلیغ لاندې کړي . افغانیزم، ملتپالنه، وطندوستي زموږ روستنی معنوي شتمني ده، که دا مو وبایلله، نور نو خدای مکره افغانستان نشته.

ملته !
هوبنیار!
خبردار!

[#وینیتیا، روښانتیا او بدلون](#)